

על יציאת היהודים ממצריים

פעילות זו מבוססת על שיר שכתבה פרופ' עדה אהרוני, הסופרת הישראלית ילידת מצרים, כלת פרס שירת השלום הבינלאומי. בשירתה מבטאת המשוררת את שברה של יהדות מצרים, בה נולדה ובה גדלה, עד שנאלצה לעוזבה יחד עם כל אחיה היהודים.

מעט מההיסטוריה של יהדות מצריים ניתן לקרוא באתר של [הארגון העולמי של יהודי יוצאי ארצות ערב](#)

מהלך שיעור:

חלק א

קריאת השיר: "זוכרת אני את צוף קנה הסוכר..." [בקישור](#)

המשוררת מדברת על שתי תקופות בחייה. מהן?

מהם זיכרונותיה של המשוררת מילדותה במצרים?

מי בעיניכם, יכולה להיות קדריה, המוזכרת בשיר? (אולי בת כיתתה הערבייה ממצרים?)

מה עלה בגורלה של המשוררת על פי השיר?

היכן היא נמצאת כיום והיכן היא רוצה להיות?

חלק ב

מדוע עזבה המשוררת את מצרים על פי השיר?

מהן 'כנפיה היהודיות' אותן פרשה? מה הן מסמלות?

קראו [בקישור](#) אודות יהדות מצרים וקורותיה של המשוררת, פרופ' עדנה אהרוני.

לאור קורות חייה של המשוררת, אילו דברים התחדדו במילות השיר?

בעקבות קריאת הטקסט שבקישור, ניתן לקיים דיון כיתתי ו/או פעילות יצירה, בהתאם לקהל היעד, בנושאים:

- בין געגוע אישי לגעגוע קהילתי – מה בין זיכרונותיה של המשוררת לאלו של הקהילה? למה מתגעגעים אנשים שונים בקהילה (בעלי תפקידים שונים, בגילאים שונים...)

- מה בין יציאת מצרים של המשוררת ובני דורה לזו של בני ישראל בתורה?